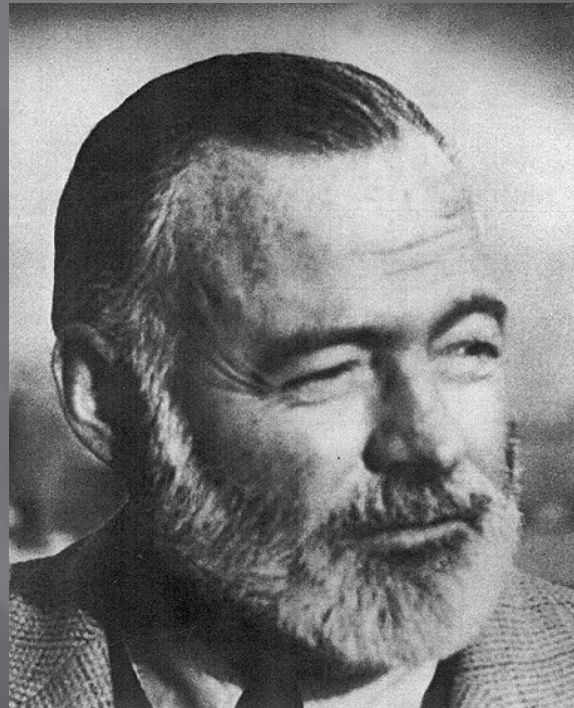
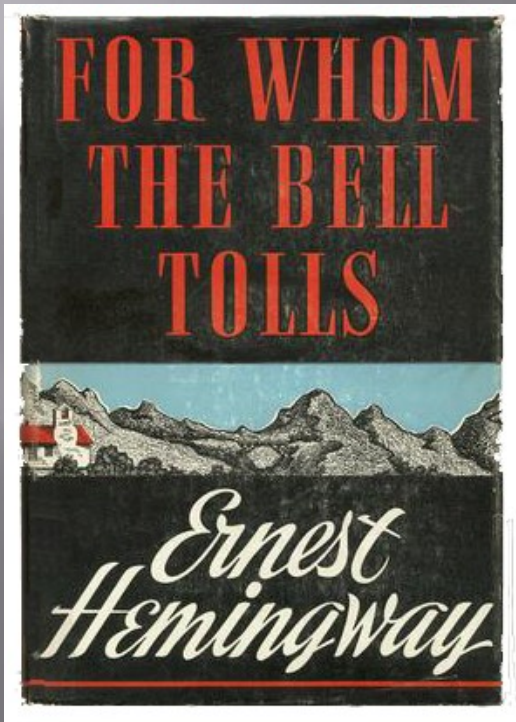

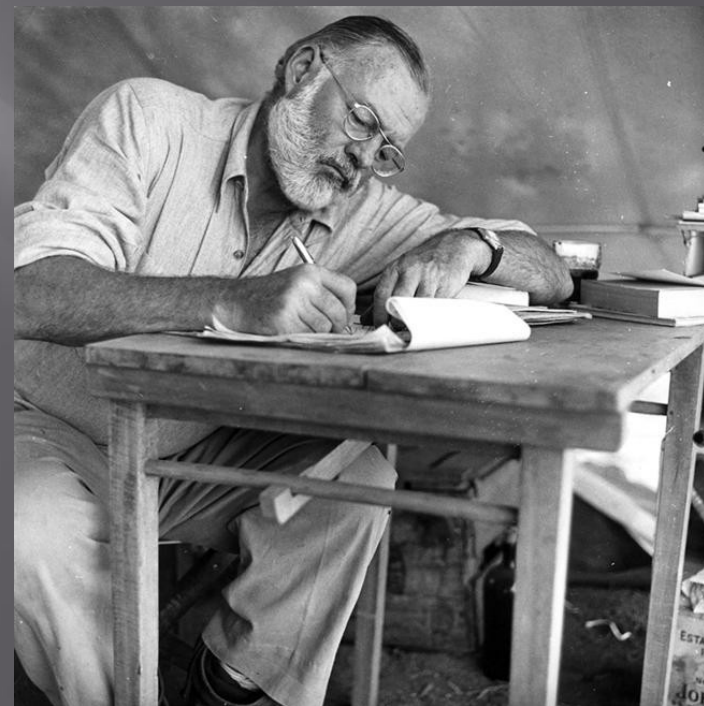
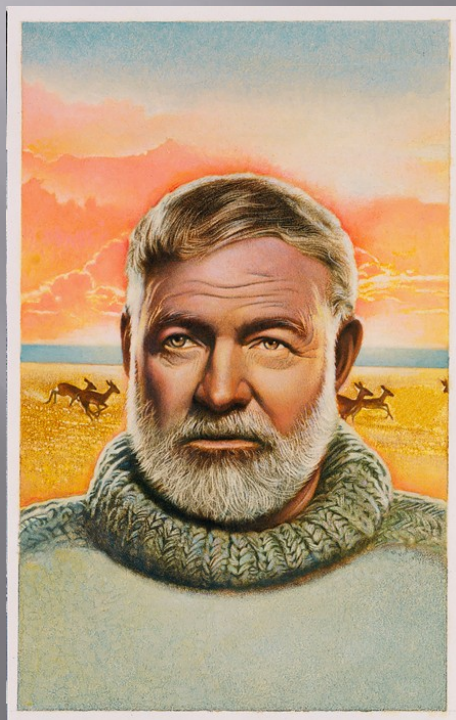
ERNEST HEMINGWAY: KOMU ZVONI

Ernest Hemingway

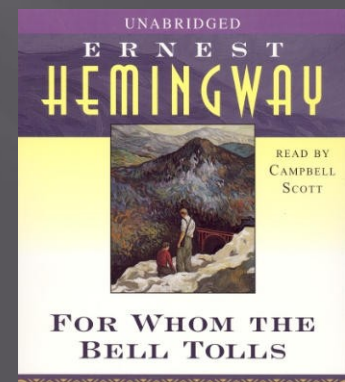
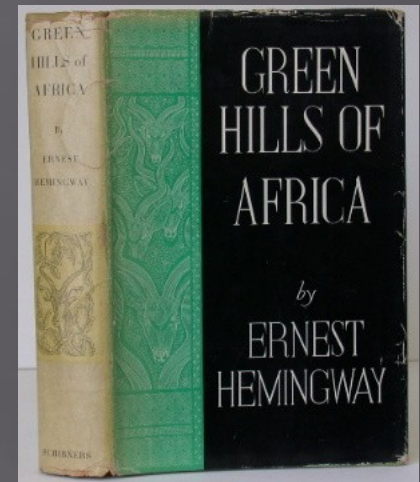
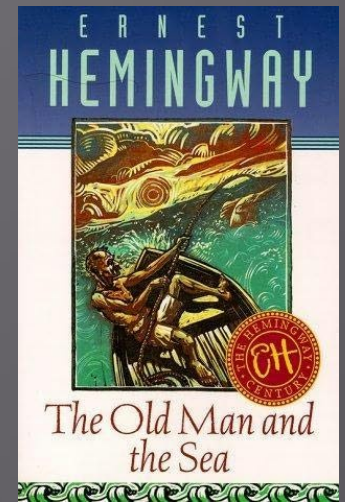
- ▯ Ernest Hemingway se je rodil 21. julija 1899 v Oak Parku pri Chicagu,
- ▯ v šoli ni bil ravno najboljši učenec, zato pa je že zgodaj navdušeno prebiral zgodbe Edgarja Alana Poeja,
- ▯ nagnjenje po močnih, nenavadnih doživetjih mu je ostalo vse življenje,
- ▯ maja 1918 je odšel na soško fronto, kjer je izkusil grozote vojne,
- ▯ na podlagi izkušenj, ki jih je doživel v 1. svetovni vojni je napisal roman Zbogom orožje,
- ▯ vse življenje je prepustil novinarstvu in pisanju knjig,
- ▯ kot novinar je veliko potoval po Evropi in bližnjem vzhodu,
- ▯ leta 1921 je postal eden glavnih obiskovalcev ameriške pisateljice Gertrude Stein, ki je imela zelo velik vpliv na Hemingwayev mladostni književni razvoj,
- ▯ začetna pisateljska strast se mu je razcvetela v letih od 1921 do 1930,
- ▯ v tem času je napisal dela kot so Pomladni tokovi, Smrt sredi popoldneva, Sonce vzhaja in zahaja ter zbirko Možje brez žena,
- ▯ leta 1927 se je ločil od svoje prve žene in se ponovno oženil z novinarko Paulino Pfeiffer,
- ▯ naselila sta se v Key Westu na otoku na jugu Floride v ZDA,
- ▯ pozneje se je preselil v Južno Afriko, da bi dobil nove navdihe za nova dela,
- ▯ tam se je dvakrat ponesrečil z letalom, vendar je obe nesreči preživel,

- Leta 1937 je bil v Španiji in je zagovarjal svobodoljubnost naroda,
- Leta 1940 je Hemingway spoznal Martho Hellhorn, ki je postala njegova tretja žena,
- Med drugo svetovno vojno je napisal mnogo vojnih romanov, ki pa so se prepletale z ljubezensko temo (Komu zvoni),
- leta 1952 je Hemingway presenetil vse bralce, saj je izdal dokaj avtobiografsko knjigo Starec in morje. Ta zgodba je umetniško dovršena mojstrovina,
- leta 1953 je za novelo Starec in morje (The Old Man and the Sea) prejel Pulitzerjevo nagrado, leta 1954 pa še Nobelovo nagrado za književnost,
- ves kulturni svet je pretresla novica, da se je velik pisatelj v popoldnevu 2. julija 1961 ustrelil,
- tako je končal največji medvojni ameriški pisatelj.

Dela:

- Tri povesti in deset poezij (Three stories and ten poems), 1923,
- O naši dobi (In our time), 1924,
- Vrelci pomladi (The torrents of spring), 1926,
- In vstalo je sonce (The sun also rises), 1926,
- Fiesta, 1926,
- Možje brez žena (Men without women), 1927,
- Zbogom orožje (A farewell to arms), 1929,
- Smrt sredi popoldneva (Death in the afternoon), 1932,
- Zeleni bregovi Afrike (Green hills of Africa), 1935,
- Eni imajo, drugi nimajo (To have and have not), 1937,
- Peta kolona (The fifth column), 1938,
- Komu zvoní (For whom the bell tolls), 1940,
- Preko reke in po gozdovih (Across the river and into trees), 1951,
- Starec in morje (The old man and the sea), 1952.

Nekaj o romanu:

Roman Komu zvoní je Ernest Hemingway napisal in izdal leta 1940. Idejo za naslov romana pa je Hemingway dobil iz verza, ki ga je napisal angleški metafizični pesnik John Donne v Meditaciji XVII zbirke Devotions Upon Emergent Occasions: *“Noben človek ni otok, popolnoma sam zase; vsak človek je kos celine, del kopnega; če morje odplavi grudo zemlje, se Evropa zmanjša, kot bi se zmanjšal rtič, kot bi se posestvo tvojih prijateljev ali pa tvoje lastno; smrt slehernega človeka vzame del mene, ker pripadam človeški vrsti; in zato nikdar ne pošiljaj poizvedovat, komu zvoní; zvoní tebi.”* Hemingway za ta roman ni imel vnaprej izdelanega načrta in si je podrobnosti sproti izmišljeval, čeprav je v načelu vedel kaj se bo zgodilo z njegovimi junaki. Morda je prav zato zorni kot njegovega pripovedovanja tako širok, širši kot v kateremkoli njegovem drugem delu. V njem je prikazana panorama celotne Španije, njena bit in življenje. V romanu Komu zvoní je Hemingway ustvaril vrsto nepozabnih likov. Med katerimi je tudi tokrat glavni junak Američan, učitelj Robert Jordan. Zelo pa izstopa Pilar, ki je eden najboljših pisateljevih ženskih likov. Odlično je napisan tudi prizor v katerem je opisana El Sordova smrt in prizor v katerem Pilar opisuje pobijanje fašistov. Roman odlikujeta velika emocionalna moč in celovitost, ki jo podčrtujeta svojstvena metaforika in simbolika. Realistično dogajanje nikoli ne postane pretirano sentimentalno, ker se Hemingway izogiba neposrednemu popisovanju čustev, čemur ustreza tudi jezikovna struktura romana, ki temelji na uporabi vsakdanjih pridevnikov in prevladovanju samostalnikov. Tema romana je boj individualistično usmerjenega, osamljenega posameznika za svobodno življenje, ki ga junak bije v sovražnem ali vsaj brezbriznem okolju. Kljub tragičnemu koncu preveva roman optimističen odnos do življenja, sovraštvo do vojne, vera v smisel človekovega bivanja, ki ga niti osebna žrtev ne more omajati. Zaradi tega ni nenavadno, da je to eden najbolj branih Hemingwayevih romanov.

Predstavitev oseb:

Robert Jordan:

Robert je bil mlad Američan, vitke in visoke postave, ki se je spoznal na miniranje. Zato je dobil nalogo, da razstreli most ob začetku ofenzive. Ker se je most nahajal na območju fašistov mu je vrhovno poveljstvo republikanske vojske dodelilo vodnika Anselma, da ga popelje do gverilcev, ki se prav tako bojujejo proti fašizmu. Z Anselmom sta postala dobra prijatelja, saj je Robert zelo hitro ugotovil, da lahko Anselmu zaupa. Robert je bil zelo iznajdljiv in predan svoji nalogi, zato je veliko časa premišljeval o tem kako bi razstrelil most. Za vzornika je imel dedka, ker je tudi on bil v vojni, vendar takrat v ameriški državljanski vojni. Sramoval pa se je očeta, ker se je ustrelil. Ko je prvič zagledal Mario se je v njo zaljubil, vendar je ta ljubezen ni dolgo traja trajala.

Anselmo:

Anselmo je bil krepak starejši mož nizke postave, ki se je boril z gverilci proti fašistom. Zelo je spoštoval in zaupal Robertu Jordanu. Ni imel otrok, žena pa mu je umrla. Bil je zelo veren katoličan. Pred vojno je bil lovec na kar je bil tudi ponosen. V vojni ni rad ubijal, zato je takrat ko je ubil koga začel jokati in obžalovati svoje dejanje. Ker je zelo dobro poznal območje na katero so poslali Roberta Jordana je mogel le-tega tudi tja pripeljati.

Pablo:

Pablo je bil voditelj skupine gverilcev, ki so se borili proti fašistom. Imel je okroglo glavo, drobne oči in majhna ušesa. Bil je zajeten možak visok okrog meter in tri četrt z velikimi dlanmi in stopali. Po obrazu je bil porasel z brado. V začetku vojne je bil Pablo človek pred katerim so fašisti trepetali, saj jih je na okruten način pobijal. V svojih nalogah je bil zelo uspešen. Kasneje pa je postal nepredvidljiv in ni bil za to, da se razstreli most. Njegova žena je bila Pilar. Najraje je pil vino in skrbel za konje katere so ukradli in skrili v gozdu.

Pilar:

Pilar je bila Pablova žena. Bila je približno iste velikosti kot Pablo, imela je velike dlani in goste črne kodraste lase. Pilar je imela zelo močno osebnost, saj se je postavila po robu tudi Pablu in za nekaj časa celo prevzela poveljstvo skupine. Zelo je varovala Mario pred drugimi moškimi v skupini. Zelo hudo ji je bilo, ko se je spominjala kako je Pablo v nekem mestu organiziral pobijanje fašistov z cepci. Zelo je verjela v zmago republike. Zaupala je Robertu Jordanu in verjela v to, da jim bo uspelo razstreliti most.

Maria:

Maria je bila mlada ženska katero so rešili iz ujetništva Pablovi gverilci. Maria je zelo trpela saj so ji fašisti že ob začetku vojne ubili starše, njo pa pobrili in posilili. V Pablovi skupini je zanje po tem ko so jo rešili skrbela Pilar, ki jo je naučila tudi kuhati in drugih gospodinjskih opravil. Tako kot se je vanjo zaljubil Robert Jordan, se je tudi ona vanj. Zelo ji je bilo hudo ko je morala zapustiti Roberta Jordana.

Rafael:

Rafael je bil nesposoben in len cigan v Pablovi skupini, ki se je v pravih vojnih akcijah izkazal za strahopetca, saj se je zelo bal sovražnih fašistov in ni skoraj nikoli storil kar bi bilo potrebno za zmago. Opogumil se je le takrat ko so razstrelili most, takrat je naredil vse kar so mu naročili. S svojim nespametnim dejanjem, ko je med stražo šel loviti zajca je ogrozil vso skupino, vendar so k sreči vse rešili ostali člani skupine z Robertom Jordanom na čelu.

Andres in Eladio:

Andres in Eladio sta bila brata in člana Pablove skupine. Bila sta si zelo podobna in sta bila oba nizka, čokata, temnolasa; lasjeso jima rastle nizko na čelu. Oba sta imela temne oči. Edina razlika je bila v tem, da je Andres imel čez čelo nad levim očesom brazgotino. Eladio je umrl, ko so napadli fašiste, da bi razstrelili most. Andres pa v tej akciji ni sodeloval, ker je moral odnesti pismo h generalu Golzu.

Fernando:

Fernando je bil nizek petintridesetleten moški, ki je škilil na eno oko. Veliko stvari je izvedel preko govoric npr. izvedel je za ofenzivo republikanske vojske, ki naj bi bila skrivnost. Fernando konča isto kot Eladio, vendar je bolj trpel .

Primitivo:

Primitivo je imel širok, ploščat in rjav obraz. Imel je tudi kratke sive lase in sivo bodljikavo brado. Zelo ga je prizadelo to, da niso mogli pomagati El Sordo, ko so ga napadli fašisti.

Agustin:

Agustin je bil član Pablove skupine, ki je govoril tako opolzko da je na samostalnik kot pridevnik navezal opolzko besedo. Bil je tudi edini v skupini zraven Anselma, kateremu je Robert Jordan zaupal. Agustin je tudi bil zaljubljen v Mario, vendar ji tega ni pokazal. Nakoncu ga Robert Jordan prosi naj pazi na Mario.

El Sordo:

El Sordo je bil nizek in čokat mož, rjavega obraza s širokimi ličnicami, imel je sive lase in rumeno rjave oči. Bil je gladko pobrit. Ko je hodil je noge švedrasto prestavljal. Njegovo pravo ime je bilo Santiago, bil je tudi vodja svoje gverilske skupine, ki pa je bila dosti večja od Pablove. Takoj, ko je Robert Jordan prišel prosit za pomoč da bi lažje opravili nalogo je bil Santiago takoj za to, da se Robertu pomaga. El Sordo je bil človek, ki se ni bal smrti to je tudi dokazal, ko so ga napadli fašisti, saj je takrat umrl, a preden je umrl je še vseeno zbral toliko moči, da je ubil fašističnega stotnika.

Joaquin:

Joaquin je bil mlad član El Sordove skupine. Bil je zelo mlad, imel je drobno postavo in ozek obraz s precej klukastim nosom. Bil je zelo pogumen in je edini preživel letalski napad na El Sordovo skupino, vendar so po napadu ga fašisti našli in ubili.

Kratka obnova:

Robert Jordan doma v Ameriki poučuje španščino. Rad ima Španijo in njegovo srce bije z zatiranimi, tako se kot partizan vključi v špansko državljansko vojno. Izobražen in spreten z orožjem deluje kot dinamitar. Njegova nova naloga - delček v mozaiku velike republikanske ofenzive - je razstreliti most fašistom. Navkljub majhnimi možnostim za uspeh je optimističen. Poišče pomoč gverilcev v hribih, ki jih vodi zapiti Pablo. Tu se zgodba zaplete in z njo Robert: spozna Mario, trk je usoden za oba, prvič se zares zaljubita. Ko se ljubita, se jima odmakneta zemlja in nebo, kar se človeku po ciganskih vižah lahko zgodi le trikrat v življenju; večini sicer nikoli. Robert se zaplete tudi s samo skupino, ki jo razbija alkoholizirani Pablo. Rešuje njihove probleme, ko se želi osredotočiti na svojo nalogo. Vendar je poiskal njihovo pomoč, samemu mu mosta ne bi uspelo uničiti. Ofenziva se prične in Robert s skupino uspešno razstreli most. Medtem ko na konjih bežijo čez odprto gozdno strmino, tankovska granata poči blizu Roberta, da pade s konja in konj nanj. To mu grdo zlomi nogo pri vrhu stegnenice. Njegova pot se konča. Mario prepriča, da mora iti naprej - "Ti si zdaj jaz. Ti si vse, kar bo ostalo od mene" -, in da ga pustijo tam. Do konca se ne vda in verjame v dobro svojega dela. Fašiste pričaka s strojnico v rokah, počasi krvavi, izgublja zavest in se spaja z gozdnimi tlemi.